

[Formanden]

(Beslutningsforslag nr. B 2. Fremsat 5/10 78).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Fremskridtspartiets forslag til folketingsbeslutning om brandvæsen og redningskorps, herunder civilforsvaret, er, som det fremgår af forslaget bemærkninger, en genfremsættelse af to tilsvarende forslag fra henholdsvis marts og oktober 1975. I øvrigt følger forslaget i kølvandet efter besvarelser fra justitsministeriets side af en række spørgsmål om dette emne fra en af forslagsstillerne.

Sigtet med forslaget er, at man opnår størst mulig effektivitet i den hjælp, der skal ydes i tilfælde af brand eller ulykke, derved, at det altid skal være nærmeste brandvæsen eller redningskorps, herunder civilforsvaret, der rykker ud.

Der er vel ingen, der kan være uenig i, at dette er et rigtigt princip for ordningen på dette område, og det er også netop dette princip, som danner grundlaget for den eksisterende ordning. For brandvæsenernes vedkommende er det fastsat i justitsministeriets retningslinjer fra 1977 om brandvæsenernes beredskab og materiel, at udrykningsområderne for de enkelte brandstationer skal fastlægges således, at udrykning til et brandsted afgår fra den station, der hurtigst vil kunne møde. Disse retningslinjer skal statens brandinspektion lægge til grund både i relation til de kommunale udrykningskorps og entreprisebrandvæsenene som f. eks. De Danske Redningskorps. Retningslinjerne kan kun fraviges, hvis særlige forhold gør sig gældende inden for slukningsområdet. Brandinspektionen påser i hvert enkelt tilfælde, at disse retningslinjer overholdes for så vidt angår de tættere bebyggede dele af kommunerne.

På den anden side må der gøres visse undtagelser, da det ikke er muligt at bringe bestemmelsen i anvendelse for hver eneste ejendom i et landområde uden derved at indføre så komplicerede alarmeringsforhold, at alarmeringstiden forøges væsentligt og sikkerheden forringes, hvad ingen vel kan ønske.

Statens brandinspektion, der fører et løbende tilsyn med samtlige brandvæsenere,

foretager bl. a. i forbindelse med fornyelsen af slukningsoverenskomster nyvurdering af det pågældende slukningsberedskab. Eventuelle ændringer i bebyggelsens omfang og karakter i trafikmæssige eller alarmeringstekniske forhold i det pågældende område er netop momenter, der indgår i denne vurdering, og i denne forbindelse retter man uhensigtsmæssige forhold.

Jeg kan tilføje, at brandinspektionen gennem sin tilsynsvirksomhed løbende følger udviklingen i de enkelte områder, ligesom der gennem uanmeldte inspektioner fra brandinspektionens og justitsministeriets brandråds side føres kontrol med, om ordningerne de enkelte steder fungerer hensigtsmæssigt.

Hvad angår spørgsmålet om assistancetil kaldelse ved f. eks. større brande, hvor førstedykningen må suppleres, er det allerede den gældende ordning, at assistance tilkaldes fra den nærmeste brandstation uanset dennes art, evt. også fra civilforsvarskorpsets kaserne. Jeg kan nævne, at statens brandinspektion i maj 1975 udsendte meddelelse til samtlige landets brandstationer med henblik på en udvidet anvendelse af civilforsvarskorpsets assistancemuligheder. Men det må understreges, at civilforsvarskorpset af hensyn til uddannelsesprogrammet for de værnepligtige normalt kun vil kunne indgå som assistance og ikke som første udrykningsberedskab.

Jeg skal endelig vedrørende brandslukningsområdet nævne, at de fredstidskatastrofeberedskaber, som i nogle byer er opstillet inde for det lokale civilforsvar, også vil kunne anvendes, hvor der er virkeligt behov herfor.

For ambulancetjenestens vedkommende er ordningen den, at der uden for Storkøbenhavn, bortset fra Roskilde, er indgået aftaler mellem amtskommunerne og De Danske Redningskorps om, at ambulancerne uddirigeres fra den nærmeste redningsstation uden hensyntagen til, om man eventuelt måtte komme til at køre over en amtskommunegrænse og ind i et område, der organisatorisk hører under et andet af De Danske Redningskorps' underselskaber.

I Københavns, Frederiksberg, Gentofte og Roskilde kommuner har man egne kommunale ambulancer. Disse ambulancer søger man i videst muligt omfang at benytte inden for kommunegrænserne, men samtidig såle-